

לוי אשכול ידרוש מפינחס ספיר הצהרת-אמונים פומבית. לדעת ראש-המשלה, פוגעות בו קשות השמועות על החתירה

נגדו מצד הסדרה, זלדה-ספיר-גלילי. הוא ידרוש משר האוצר מחוזה או הצהרה, בהן יכחיש את השמועות ויביע אמון בלתי-מסוייג בהנהגתו של אשכול ובכשרונו להמשיך ולכהן כראש-המשלה. יהיה זה אחד מכמה צעדים, המתוכננים על-ידי יועצי אשכול, כדי ללחוץ בגל חוסר-האמון הפושט בשכבות רבות בציבור.

פינחס

לויים על הסכומים העצומים אותם מקבלות מפא"י, מפ"ם ואחדות-העבודה באמצעות המגבית ההסתדרותית הנפרדת. אם יתקש פינחס, לא מן הנימנע שהנהלת הסוכנות תקבל את התפטרותו.

חברות הספנות ישמיעו בקרוב קריאות ס.א.ו.ס. לממשלה, שתצדיק מטביעה בים של קשיים מכלליים. דבר אחד ברור: המשלה עומדת להעניק עזרה כספית לצי"ם, אם כי לא ברור עדיין באיזה צורה. בעוד שהמנהל הקודם של החברה, הד"ר נפתלי וידר, דרש פרמיות ישירות מתנגד לכך שר האוצר בתוקף. הוא חושש שתשלום לענף ייצוא זה יגרור דרישות מעופים אחרים, אולם ברגע שישולמו הכספים לצי"ם יעלו החברות האחרות תביעה להסדר דומה. העוקץ: דרישה כי תשלום התמריצים יחושב בצורה סטרוואטיבית,

כדי לכסות הפסדים שנוצרו בשנים האחרונות. קשה במיוחד מצבה של חברת הספנות של הקיבוץ המאוחד.

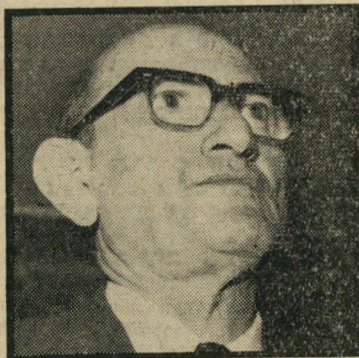
נשיא תוניסיה, אלי חביב בורגיבה, ישתמש ברעיון "תעלת סואץ הישראלית" כדי לנגח בו את יריבו, נשיא מצרים נמאל עבד-אל-נאצר. כמה ידיעות שהופיעו בעיתונות מ-מקורות צרפתיים ואנגליים, ו-סיפרו כאילו מתכונן הברון רוטשילד להשקיע בתעלה, מיר חסות למקורות תוניסאיים. לדעת

בורגיבה

יתכן כי ה"אומבוסטמן" האמיתי יבוא לישראל. ממשלת שבדיה עומדת להציע לכנסת לשגר ישראל את הפקיד הממלא כיום את התפקיד המקורי של האומבוסטמן, שהונהג לראשונה בשבדיה (אומבוסטמן) היא מילה שבדית, ופירושה "נציג". כי תפקיד האיש לייצג את האזרח-הפרט מול מנגנון הממשלה). האומבוסטמן יהיה מוכן להעיד בפני ועדת-הכנסת, המבררת את האפשרות להנהיג מישרה כזאת בישראל.

הסיכסוך בצמרת המפלגה הליברלית מתקרב לנקודת הרתיחה. אחרי שאחיים מ-

יוסף ספיר

הנהגת המפלגה התכוננו לפתוח במרד גלוי נגד יו"ר ההנהלה, ח"כ יוסף ספיר, עשוי ספיר ל-הפתיע אותם בהצעה להגיש את התפטרות מראשות ועדת ה-ביצוע של המפלגה, שהיא הגוף המבצע העליון. בצורה זו תפוזר הוועדה, וספיר ידרוש מהנהלת המפלגה לבחור בו מחדש, כדי שירכיב ועדת-ביצוע חדשה, בלי יריביו.

פולמוס מקיף עלול להפתח במפ"ם, כשבי מרכזו תועמד לראשונה שאלת המושך מנהיגותו של מאיר יערי במפלגה.

השבוע פורסמו כבר שני מאמרי ביקורת חריפים עליו ביומון מפ"ם, כשבציט דברי תשובתו של יערי, שהשתרעו על עמוד שלם. תוקפי יערי בעל המשמר עסקו בעיקר בראיון שנתן יערי לביטאון רפ"י ובדברי הנועם שהשמיע לעבר דויד בן-גוריון, אך המשך הוויכוח יכול כנראה את שאלת מעמדה של המפלגה בממשלה, וכן את בירור תפקידיה בתוך תנועת הפועלים. יערי עצמו, שהבין כי ההתקפות עליו עלולות להתפתח, הכתיר את תשובתו בכותרת "כזאת יתכן גם אצלנו", ברומזו לגורלם של בן-גוריון במפא"י ושל מנחם בגין בחרות.

הקרב השני על הים

ונשפך לבור שופכין. מוציאים עיניים ושמים במקומן עיניים של זכוכית. מאות מאות איברים מנותחים ומבותרים מתגור-ללים במרתפי הפאתולוגים (העולם הזה לשאול מה דעתו על כך.

עחונות

מיבצע יחיד

השבוע שוב היה בחדשות ראשו חוסיין, בן 28, יליד מוסמוס אשר במשלוש ו-המעולה בין המשוררים הערביים בישראל. איש לא הוכיר את העובדה כי הוא יושב בניו-יורק ומכין לאוניברסיטה אמריקאית עבודת-מחקר על הספרות הערבית. איש גם לא הזכיר כי אחת מהוצאות הספרים ה-מכובדות בפאריס הזמינה אצלו ספר על ערביי ישראל.

הסיבה היתה הרבה יותר קרובה. בהוצאת האוניברסיטה העברית יצא לאור קובץ של 21 מיצירות חיים נחמן ביאליק, אותן תרגם ראשו חוסיין לערבית במיבצע-יחיד מזהיר. **העובדה המסויימת.** חוסיין שפך ל-כלים של השירה הערבית הקלאסית את על השחיטה ומגילת האש, לא פסח על השירי-הפזמון בין נהר פרט ונהר חידקל ותירגם לערבית לירית אפילו את אגדת שלושה ו-ארבעה.

העיתונים העבריים גמרו את ההלל על תרגומי-יצירתו של ראשו חוסיין. הם שכחו להזכיר שזה אותו ראשו חוסיין שאותו הישמיצו, במסע מאורגן, לפני חצי שנה בלבד, כשהעניק בפאריס ראיונות בהם תיאר בצבעים קודרים את קיפוח זכויות ערביי ישראל.

אז גם לא שכח שום עתון להזכיר כי ראשו חוסיין היה חבר מערכת העולם הזה — עובדה שאיש לא זכר אותה השבוע, בהתפרסם דבר תרומתו לשילוב ערביי ישראל בחיי המדינה.

הכל מותר

מהו הדבר המאפיין את דבר? שתמי נמצא מישוה הרוגו עליו. לפעמים זה מפ"מניק, לפעמים זה רפ"יסט, ולפעמים זה קומוניסט. הטענה החוזרת ונישנת בפי כל הרוגזים: דבר, חרף היותו יומון ה-הסתדרות, משרת בנאמנות רק את מפא"י.

השבוע הצטרף אל מחנה הרוגזים מ-פא"יניק דוקא. ולא סתם מפא"יניק, אלא אחד שהוא כשר למהדרין. לפני שנה הוא היה אפילו דובר המפלגה. אחר כך הוא היה דובר ראש-המשלה. עתה הוא אחד מראשי מנגנון ההסברה של המערך. קורי-אים לו יוסי שריד.

העוקץ הוצא. בבוקר היום השני ישב שריד בקפה ווד בתלאביב, ודיפוף בעתונים היומיים. כשלקח לידו את דבר, והחל לעיין בו, נידרם. באחד העמודים הפנימיים, בפניה, מצא מאמר מפרי עטו.

מבט אחד הספיק לו כדי להיחזק ש-המאמר קוצץ באכזריות. אולם כשקרא אר-תו, מתחילתו ועד סופו, גבר רוגזו פי-כמה. לא רק שהושמטו ממנו קטעים מ-הותיים, ופורסמו רק ארבע חמישיות מ-כתביה, אלא שמה שפורסם לא היה דומה למה שנכתב. הסיגנון שונה, התוכן שובש והעוקץ הוצא.

בו במקום, כנוכחות חבריו למפלגה, (המשך בעמוד 14)

זהו מיסמך המצביע בפירוש על הימצ-אות במצב של דיסאינטגרציה. בולט חר-סר היכולת למחשבה מגדירה. חוסר יכולת זו, והסקת מסקנות לאיחסיות, בלי קשר אול המציאות, הם רק אספקטים של מחלת הרוח. אספקטים אלה מצביעים על הפ-רעות נפשיות קשות בכיוון הסכיזופרניה.

העולם הזה" הגיש את כרוז הוועדה לפסיכולוג ד"ר דויד ריי דן, קיבר ממנו את חוות-הדעת הבאה:

הכרוז נכתב בפירוש על-ידי אדם אחר, ולא על-ידי קבוצה. הכרוז הוא פרי דמ-יון חולני, ותוצאה של מחלה נפשית ש-קיבלה גירוי מהנושא הנידון בו. זוהי הו-דמנות מצויינת, ליגאלית או קדושה, ל-התייחס למות בתור שכוה, וכן לאדם מת.

הכרוז נכתב בפירוש על-ידי אדם אחר, ולא על-ידי קבוצה. הכרוז הוא פרי דמ-יון חולני, ותוצאה של מחלה נפשית ש-קיבלה גירוי מהנושא הנידון בו. זוהי הו-דמנות מצויינת, ליגאלית או קדושה, ל-התייחס למות בתור שכוה, וכן לאדם מת.

מפלגות

ז"ל זוכה למפלגה

פרופסור מארטין בובר לא היה מעולם איש-מפ"ם. מבחינת השקפתו הסוציאלית, אף היה ההיפך מזה: הוא דגל בפירוש באורינטציה אמריקאית ובמישטר חברתי בורגני.

אמנם שיתף בובר לא פעם פעולה עם השומר הצעיר במאמציו למען הבנה ית-דית-ערבית, אך גם שיתוף-פעולה זה הו-קיר אחרי קום המדינה. הוא נתן את שמו לכתב-העת בשפה האנגלית ניו אוטלוק ("השקפה חרשה"), שנוסד ביוזמת מפ"ם, אך הפסיק למעשה כל השתתפות פעילה בו, אחרי שנסתבר כי זהו בטאון מפ"מי מובהק, הממומן והמונהל כולו על-ידי עסקני-מפלגה, והמשמש במידה רבה צרכים מפלגתיים.

שיתופים לאחר המוות. זה היה כל עוד חי מארטין בובר. מאז מותו, נבצר ממנו לבחור בעצמו בשותפיו.

וכן נתבשרה המדינה השבוע כי על שמו של בובר קמה קרן, שנועדה להנציח את זכרו על-ידי פעולה למען הבנה יהודית-ערבית. גם רשימת האפורטופסים של הקרן פורסמה ברבים — והיא מורכבת כולה על טהרת עסקני מפ"ם, בתוספת כמה גרורים-נספחים המשרתים את מפ"ם מזה שנים, ושגייש-שלושה ממקורבי בובר בעבר.

כך השתלב שמו של בובר יפה במאמציה של מפ"ם להציל את עמדותיה בקרב ערביי ישראל, שהתמוטטו עקב מישחקה המפוקפק בעיריית נצרת, ואת שרידי שמה הטוב בעולם הערבי, שהתנוף מאז ישיבה במ"י שלה שביצעה את מיבצע-סיני.

יהיה זה ניצול כדאי, כי ברחבי העולם * כתוצאה מכך קרא לעברו ח"כ אורי אבנרי, כפי שנושם בפרוטוקול הכנסת: "אתה זקוף לפסיכיאטר"